ӘДӘБИЈЈАТ ГӘЗЕТИ
28 АПРЕЛ 1995-чи ИЛ. № 14 (2963)

ЈЕНӘ КӨРҮШӘЧӘЈИК

Јазычы Нәриман Сүлејмановун арамыздан вахтсыз кетмәси тәкчә гәләм достларыны јох, һәм дә јарадычылығыны мүнтәзәм изләјән, севән охучуларыны кәдәрләндирди. О, сәмими вә садә бир инсан иди, саф бир өмүр јашајырды. Бу өмрүнү дамла-дамла Азәрбајчан балаларына вермишди. Јеканә бир иш јери «Пионер» («Күнәш») журналы редаксијасы олду. Университети битириб бу журналда фәалијјәтә башлады вә өмрүнү бу журналын баш редактору кими баша вурду.

Хејирхаһ вә нәчиб бир инсан олан Нәриман Сүлејманов әсәрләриндә дә хејирхаһлығы вә нәчиблији тәблиғ едирди. «Гурумуш булағын нағылы» повестиндә јетим, сүдәмәр ушағы баласы кими сахлајан инсанын бөјүк үрәјинә һејран галмамаг олмур. «Инсан јалныз сојугдан үшүмүр» повестиндә дә, бир сыра һекајәләриндә дә хејирхаһлыг истәкләри күчлүдүр. О, кәндә, торпаға, тәбиәтә бағлы бир јазычы иди. «Кој гуршағы» вә «Тәк чичәк» китабларындакы һекајәләрдә Азәрбајчан тәбиәтинин бир-бириндән көзәл мәнзәрәләри чанландырылыб.

Мән Нәриманла Дашкәнддә, Тбилисидә, Вилнүсдә, Азәрбајчан рајонларында јығынчагларда, симпозиумларда, көрүшләрдә бир олмушам, һәр јердә өзүнүн дахили зәнкинлији вә мәдәнијјәти илә дәрһал сечилирди. Мөһтәрәм јазычыны торпаға тапшыранда «әлвида» дејә билмәдик, ондан ајрылсаг да, әмин идик ки, — хејирхаһ, нәчиб әмәлләри илә, ады илә бағлы бир журналла, көзәл әсәрләри илә хатирәләри илә јенә көрүшәчәјик..

Тофиг **МАҺМУД.**